

Motivele și principalele argumente

Reclamanta invocă cinci motive privind încălcarea normelor fundamentale de procedură, precum și încălcarea tratatelor și a normelor de aplicare a acestora: încălcarea dreptului de a fi ascultat, încălcarea obligației de informare, motivarea insuficientă, încălcarea dreptului la apărare și o eroare vădită de apreciere.

În opinia reclamantei, Consiliul nu a procedat la ascultarea reclamantei și a încălcat obligația de informare a acesteia. Mai mult, Consiliul nu a prezentat o motivare suficientă, încălcare ce a fost agravată de faptul că Consiliul nu a răspuns cererilor de acces la documente și de divulgare generală ale reclamantei. Prin aceste omisiuni, Consiliul a încălcat dreptul la apărare al reclamantei, întrucât i s-a refuzat posibilitatea să critice efectiv concluziile Consiliului, în măsura în care acestea nu i-au fost aduse la cunoștință reclamantei. În mod contrar susținerii Consiliului, reclamanta nu reprezintă o „firmă paravan” pentru National Iranian Oil Company (NIOC) și, în orice caz, nu există niciun temei pentru care Consiliul a concluzionat că simplul fapt că reclamanta era stabilită ca filială a NIOC este suficient pentru a aduce prin aceasta un beneficiu economic statului iranian contrar obiectivului măsurilor atacate. Mai mult, Consiliul a încălcat în mod vădit dreptul la apărare al reclamantei și în cele din urmă a săvârșit erori vădite de apreciere.

Acțiune introdusă la 15 martie 2013 — Bank Mellat/Consiliul

(Cauza T-160/13)

(2013/C 147/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bank Mellat (Teheran, Iran) (reprezentanți: S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla, solicitors, D. Wyatt, QC și R. Blakeley, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1263/2012 al Consiliului (¹); și/sau
- anularea articolului 1 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1263/2012 al Consiliului în măsura în care o privește pe reclamantă; și
- constatarea inaplicabilității articolului 1 punctul 6 din Decizia 2012/635/PESC (²) în privința reclamantei; și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că, în opinia reclamantei, embargoul financiar nu este o „măsură necesară” și este lipsit, așadar, de un temei juridic în sensul articolului 215 TFUE, deoarece nu prezintă nicio legătură logică cu obiectivul de politică externă relevant.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că embargoul financiar este, în orice caz, disproporționat în raport cu obiectivul de politică externă pe care se susține că îl urmărește și, prin urmare, este lipsit de un temei juridic în sensul articolului 215 TFUE.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că embargoul financiar este contrar principiilor generale ale dreptului Uniunii și în special, articolului 215 alineatul (3) TFUE, întrucât încalcă principiile proporționalității și securității juridice, principiul interdicției arbitrariului și cerința potrivit căreia orice sancțiune trebuie să fie însoțită de garanțiile juridice necesare.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că embargoul financiar încalcă dreptul de proprietate al reclamantei, dreptul de a desfășura o activitate comercială și dreptul la libera circulație a capitalurilor, precum și principiul proporționalității.

(¹) Regulamentului (UE) nr. 1263/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 356, p. 34)

(²) Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 58)

Acțiune introdusă la 18 martie 2013 — Magic Mountain Kletterhallen și alții/Comisia

(Cauza T-162/13)

(2013/C 147/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berlin, Germania), Kletterhallenverband Klever e.V. (Leipzig, Germania), Neoliet Beheer BV (Son, Țările de Jos) și Pedriza BV (Haarlem, Țările de Jos) (reprezentanți: M. von Oppen și A. Gerdung, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- în temeiul articolului 264 primul paragraf TFUE, anularea Deciziei C(2012) 8761 final a Comisiei din 5 decembrie 2012 privind ajutorul de stat SA.33952 (2012/NN) — Germania, centre de cățărare deținute de Deutscher Alpenverein;

— obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE

În cadrul acestui motiv, în opinia reclamantelor, Comisia a declarat în mod neîntemeiat ajutoarele în litigiu ca fiind compatibile cu piața internă, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE. Reclamantele susțin că ajutoarele nu sunt destinate unui obiectiv de interes comun. În acest context, se arată, printre altele, că o asemenea împrejurare poate fi dovedită numai printr-o nefuncționare a pieței, care, în speță, nu s-a produs. În continuare, reclamantele arată că nu există o compatibilitate cu obiectivele prevăzute la articolul 106 alineatul (2) TFUE. În plus, în opinia reclamantelor, ajutoarele nu sunt adecvate pentru a elimina pretinsa problemă a eficienței pieței. Mai mult, ajutoarele nu au un efect de stimulare, iar Comisia a prezumat doar existența unui efect de stimulare. De asemenea, ajutoarele nu sunt echitabile, iar Comisia a prezumat doar că autoritățile naționale ar fi asigurat proporționalitatea ajutoarelor individuale. Comisia și-a întemeiat în mod eronat această prezumție pe statutul de utilitate publică a asociației în discuție. De asemenea, reclamantele critică evaluarea comparativă efectuată de Comisie. Aceasta nu a confruntat efectele negative și pozitive ale ajutorului. În sfârșit, în acest context se arată că ajutoarele pentru funcționare în litigiu (în principal, ajutoarele acordate reprezintă ajutoare pentru funcționare) nu sunt compatibile cu piața internă.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe neinițierea eronată a procedurii oficiale de investigare

În acest context, reclamantele arată că, în pofida unor dificultăți serioase la aprecierea compatibilității ajutorului cu piața internă, în mod neîntemeiat Comisia nu a inițiat procedura oficială de investigare. Un indicator al caracterului serios al dificultăților este reprezentat de durata lungă a procedurii preliminare de examinare — în speță, o perioadă mai mare de un an. Cu toate acestea, Comisia nu a asigurat o examinare suficientă a situației de fapt necesare aprecierii. În opinia reclamantelor, examinarea detaliată necesară a pieței centrelor de cățărare poate avea loc numai în cadrul unei proceduri oficiale de investigare. În continuare, în plângerile examinate de Comisie au fost invocate probleme de drept dificile privind ajutoarele acordate pentru activitatea comercială desfășurată de asociațiile de utilitate publică. De asemenea, reclamantele arată că, în calitate de întreprinderi concurente, respectiv asocieri de întreprinderi, au calitate de persoane interesate, în sensul articolului 1 litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, și au dreptul de a prezenta observații în cadrul procedurii oficiale de investigare, în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE, drept de a cărui exercitare au fost private din cauza neinițierii eronate a procedurii.

Acțiune introdusă la 15 martie 2013 — Sun Capital Partners/OAPI — Sun Capital Partners (SUN CAPITAL)

(Cauza T-164/13)

(2013/C 147/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sun Capital Partners, Inc. New York, Statele Unite) (reprezentanți: P. A. Dubois, Solicitor, D. Alexander, QC și F. Clark, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sun Capital Partners Ltd (Londra, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei contestate pronunțate de camera de recurs a OAPI și/sau
- trimiterea cauzei spre rejudecare la camera de recurs,
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs,
- obligarea Sun Capital Partners Ltd la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, în cazul în care formulează cerere de intervenție în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „SUN CAPITAL” — marcă comunitară înregistrată sub nr. 2 942 654.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivarea cererii de declarare a nulității: motivele cererii de declarare a nulității sunt cele prevăzute la articolul 53 alineatul (1) litera (c) și la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Decizia diviziei de anulare: anulează marca comunitară contestată.